

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16-05-2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Czajka-Bałon

Protokolant: st.sekr.sąd. Grażyna Bielicka

po rozpoznaniu w dniu 16-05-2019 r. w Pile

sprawy z powództwa Związek (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

1.Zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda Związku (...) z siedzibą w W. kwoty;

- 6.160,82 zł (sześć tysięcy sto sześćdziesiąt złotych osiemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 05-12-2017 r. do dnia zapłaty,

- 1.540,21 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści złotych i dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22-12-2017 r. do dnia zapłaty,

- 1.540,21 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści złotych i dwadzieścia jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22-03-2018 r. do dnia zapłaty.

2.Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.263 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Jolanta Czajka-Bałon

UZASADNIENIE

Powód Stowarzyszenie (...) w W. w pozwie z dnia 28.06.2018r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego K. S. (...) K. S. kwoty 9.241,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot: 6.160,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 05.12.2017r., do dnia zapłaty, kwoty 1.540,21 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.12.2017 r., do dnia zapłaty, kwoty 1.540,21 zł od dnia 22.03.2018 r., do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 463,00 zł, a także zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że dochodzona przedmiotowym pozwem wierzytelność jest bezsporna i oczywista. Nadto powód podniósł, że pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonych na podstawie faktur wystawionych w oparciu o zawartą umowę kwot. Powód wskazał także, że pismem z dnia 06.03.2018r. zwrócił się do pozwanego z wezwaniem do pozasądowego rozwiązania niniejszego sporu. Natomiast pozwany nie dokonał zapłaty zobowiązania wynikającego z zawartej między stronami umowy (k. 5-8, 15- 16).

W odpowiedzi na pozew z dnia 05 lutego 2019 roku pozwany wniósł o rozłożenie należności głównej w wysokości 9.241,24 zł na osiemnaście comiesięcznych rat, płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, przy czym wysokość

pierwszych siedemnastu rat wynosić będzie 515,00 zł a ostatnia osiemnasta rata wynosić będzie 486,24 zł. Nadto pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

Uzasadniając powyższe pozwany potwierdził, iż dnia 24.08.2017r., zawarł z powodem umowę generalną nr (...). Wobec czego wyraził on wolę polubownego zakończenia przedmiotowej sprawy, a nadto podniósł, że jego wolą jest kontynuowanie współpracy z powodem. Pozwany podniósł, że znalazł się w trudnej sytuacji wynikającej z przyczyn niezależnych od niego, będących przejściową sytuacją. Zatem wniósł o rozłożenie spłaty zadłużenia na ww. raty. Pozwany podniósł również, że próbował porozumieć się z powodem przed zainicjowaniem przedmiotowego postępowania wobec czego wystosował do powoda pismo z prośbą o rozłożenie zadłużenia na raty, jednakże pozostało ono bez jakiegokolwiek odpowiedzi (k. 48-51).

Na terminie rozprawy przeprowadzonej w dniu 16 maja 2019 roku strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w kwestii dotyczącej rozłożenia zadłużenia na raty (k. 77-78).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) jest stowarzyszeniem zrzeszającym twórców, którego celem jest ochrona i zbiorowe zarządzanie prawami producentów, fonogramów i wideogramów, reprezentowanie i wspieranie interesów i praw producentów, fonogramów i wideogramów oraz prowadzenie działalności promocyjnej, edukacyjnej i kulturalnej w dziedzinie fonografii.

W momencie zwierania z powodem umowy, pozwany prowadził działalność gospodarczą o nazwie (...), dodatkowo K. S. prowadził działalność w branży gastronomicznej.

W dniu 24 sierpnia 2017 roku strony postępowania zawarły umowę generalną numer (...). Przedmiotem zawartej umowy było określenie wysokości oraz warunków płatności wynagrodzenia z tytułu odtwarzania przez użytkownika fonogramów i wideogramów muzycznych oraz artystycznych wykonań muzycznych i słowno-muzycznych. Umowa obejmowała odtwarzanie fragmentów i wideogramów muzycznych oraz artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych w miejscach i na warunkach w niej określonych. Strony umowy ustaliły miesięczne wynagrodzenie z tytułu odtwarzanych fragmentów i wideogramów muzycznych oraz artystycznych wykonań utworów muzycznych i słowno-muzycznych określone w załączniku nr 1 do umowy, zastrzegając przy tym, że stawki wynagrodzenia będą podlegały waloryzacji każdego roku stosownie do średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych publikowanego przez GUS za ostatni rok.

Nadto ustaliły, że pozwany będzie przekazywał wynagrodzenie w drodze przelewu bankowego na rachunek (...) w okresach kwartalnych do 21 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu, którego dotyczy rozliczenie.

dowód: umowa z dnia 24.08.2017r., nr (...), (k. 17), Załącznik nr 1 do umowy generalnej z dnia 24.08.2017r., (k. 18-19), wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego, (k. 25-31) przesłuchanie pozwanego K. S. – protokół rozprawy z dnia 19 marca 2019r., (k. 62-63).

Umowa z dnia 24.08.2017r., weszła w życie z dniem 01 września 2017 roku i została zawarta przez strony na czas nieokreślony. Nadto strony w umowie postanowiły, że każdej z nich będzie przysługiwało prawo jej rozwiązania z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

dowód: umowa z dnia 24.08.2017r., nr (...), (k. 17).

Pozwany w wyniku niskich obrotów finansowych jakie przynosiła mu prowadzona przez niego działalność gastronomiczna popadł w problemy finansowe. Wobec czego nie wywiązał się z terminowego regulowania zobowiązań wynikających z zawartej z powodem umowy.

dowód: zeznania pozwanego K. S.- protokół rozprawy z dnia 19.03.2019r., (k. 62-63).

Pismem z dnia 22 grudnia 2017 roku pozwany zwrócił się do powoda o rozłożenie na raty spłaty należności wynikających z faktur (...) tj.: kwoty 6.160,82 zł stanowiącej ryczałtowe wynagrodzenie zgodnie z umową generalną z dnia 24.08.2017r., nr (...).

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 01 lutego 2018 roku powód poinformował pozwanego, że wyraża zgody na spłatę powstałego zadłużenia w trzech ratach w wysokości 2.053,61 zł każda, płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca począwszy od lutego 2018 r. oraz spłaty odsetek, które zostaną naliczone do dnia zapłaty w formie czterech rat. Jednakże pozwany mimo umożliwienia mu przez stronę powodową dokonywania ratalnej spłaty zadłużenia nie uregulował żadnej wpłaty kwot wynikających z umowy.

dowód: kserokopia pisma z dnia 22.12.2017r., (k. 56), kserokopia potwierdzenia nadania przesyłki (k. 57), kserokopia pisma z dnia 01.02.2018r., (k. 75).

Wobec powyższego pismem sporządzonym dnia 06 marca 2018 roku strona powodowa wystosowała do pozwanego na adres (...), (...)-(...) P. przedsądowe wezwanie do zapłaty w terminie 7 dni od doręczenia wezwania kwoty 7.701,03 zł wynikającej z niuregulowanych faktur numer (...) z dnia 20.11.2017r., na kwotę 6.160,82 zł oraz faktury numer (...) z dnia 07.12.2017r., na kwotę 1.540,21 zł. Nadto pozwany nie uregulował także należności wynikającej z faktury VAT numer (...) z dnia 07.03.2018 r., na kwotę 1.540,21 zł.

dowód: faktura nr (...) z dnia 20.11.2017r., (k. 20), faktura nr (...) z dnia 07.12.2017r., (k. 21), wezwanie przedsądowe do zapłaty z dnia 06.03.2018r., (k. 23), faktura nr (...) z dnia 07.03.2018r. (k. 22).

K. S. mimo, iż zajmuje się działalnością klubowo-restauracyjną, prowadzi jako jednoosobowy podmiot gospodarczy internetowy portal informacyjny (...) – znalazł się w trudnej sytuacji materialnej. Pozwany w restauracji jaką prowadzi ma zatrudnionych dziesięciu pracowników (w tym również zatrudnionych na umowę zlecenie). W lokalu pozwanego na umowę stażową jest również zatrudniona jego żona N. S., która otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.117,00 zł. Na utrzymaniu pozwanego znajdują się troje małoletnich dzieci w wieku 1,5 roku, 2,5 roku i 5 lat. Pozwany zalega z płatnościami w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych oraz Urzędzie Skarbowym z tytułu odprowadzania należnych składek i podatków od wynagrodzeń zatrudnionych u niego pracowników. Pozwany posiada zaległości z tytułu najmu lokalu, w którym prowadzi działalność gospodarczą. Skutkowało to wydaniem przeciwko niemu w dniu 22 lutego 2019 r., przez Sąd Rejonowy w Pile Wydział V Gospodarczy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Nadto przeciwko K. S. ten sam Sąd wydał Wyrok Zaoczny nakazujący pozwanemu, aby opróżnił, opuścił i wydał lokal użytkowy położony w P. przy ul. (...), w którym prowadzi działalność gospodarczą. Na podstawie ww. tytułów egzekucyjnych przeciwko pozwanemu prowadzone jest postępowanie egzekucyjne na kwotę około 46.000,00zł. W toku prowadzonej egzekucji komornik sądowy dokonał zajęcia należności wierzytelności. Sytuacja materialna w jakiej znalazł się pozwany jest trudna. Dochód jaki pozyskuje z prowadzonej działalności gospodarczej pozwala jedynie na zaspokojenie podstawowych bieżących potrzeb rodziny.

dowód: kserokopia wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Pile V Wydział Gospodarczy z dnia 19.02.2019r., sygn. akt: V GC 868/18/3, (k. 68), kserokopie odpisów skróconych aktów urodzenia małoletnich dzieci pozwanego (k. 58-60), kserokopia nakazu zapłaty w postępowaniu upomina świadka N. S.- protokół rozprawy z dnia 16.05.2019r., (k. 77-78), zeznania pozwanego K. S.- protokół rozprawy z dnia 19.03.2019r., (k. 62-63), zeznania pozwanego K. S.- protokół rozprawy z dnia 16.05.2019r., (k. 77-78).

Podstawą dla powyższych ustaleń była następująca ocena zgromadzonego w sprawie materiału.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka N. S.. Oceniając zeznania świadka Sąd miał na uwadze, że jest ona żoną pozwanego i w konflikcie stron może prezentować fakty z korzyścią do pozwanego. Jednakże w ocenie Sądu zeznania świadka były złożone w sposób szczerzy, logiczny, nadto twierdzenia N. S. pokrywały się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności zeznaniom ww. świadka.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania pozwanego K. S.. W ocenie Sądu jego zeznania zostały złożone zgodnie z prawdą, nadto znajdowały pokrycie w zgromadzonym materiale dowodowym. Co więcej sam pozwany nie kwestionował dochodzonego przez powoda w przedmiotowym postępowaniu roszczenia. Zatem w ocenie Sądu nie było jakichkolwiek podstaw, aby odmówić jego zeznaniom wiarygodności.

Za w pełni wiarygodne w ocenie Sądu należało uznać dokumenty urzędowe i prywatne, a właściwie ich odpisy które zostały wyżej powołane jako będące podstawą dokonanych w sprawie ustaleń. Dokumenty te zostały sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy, w granicach ich kompetencji i stanowiły dowód tego co w nich urzędowo zaświadczone (por art. 244 § 1 k.p.c.). Dokumenty nie wywoływały wątpliwości co do swojej prawdziwości. Nie były one przez żadną ze stron pod którymkolwiek z tych względów podważane.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W przedmiotowym postępowaniu stan faktyczny był bezsporny. Nie ulega wątpliwości, że strony postępowania łączyła umowa generalna z dnia 24 sierpnia 2017 roku numer (...). Nadto strona pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała powyższego. Bezsporna jest także kwota dochodzona pozwem i to zarówno co do należności głównej, naliczania odsetek. K. S. nie kwestionował żądania pozwu ani co do zasady ani co do jego wysokości.

Pozwany K. S. ze względu na trudną sytuację majątkową pozwanego wniósł o rozłożenie zasądzzonego roszczenia w kwocie 9.241,24 zł na osiemnaście rat, płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, przy czym wysokość siedemnastu pierwszych rat miała stanowić kwotę 515,00 zł, natomiast ostatnia osiemnasta rata kwotę 468,24 zł.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub opróżnienia pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Ochrona, jaką przewiduje w stosunku do dłużnika art. 320 k.p.c. wymaga uwzględnienia całokształtu okoliczności sprawy, nadto uzasadnionego interesu podmiotu, który zainicjował proces. Decydując o rozłożeniu zasądzonej wyrokiem należności na raty trzeba właściwie wyważyć interesy nie tylko pozwanego ale i powoda.

Należy wskazać, że rozłożenie zasądzzonego roszczenia na raty jest racjonalne, w sytuacji kiedy dłużnik wykaże, że będzie dysponował środkami umożliwiającymi tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela (porównaj: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 roku IACa 242/12 i wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 14 maja 2014 roku IACa 1681/13).

Rozłożenie należności na raty może nastąpić wówczas, gdy w sprawie ustalono, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę zobowiązania w ratach, a także, że będzie dysponował środkami umożliwiającymi mu wykonanie zmodyfikowanego obowiązku. Albowiem jedynie to zapewnia gwarancję wykonania wyroku bez wszczęcia oraz prowadzenia postępowania egzekucyjnego, a zatem cel, któremu przyświeca powołana regulacja wynikająca z treści art. 320 k.p.c.

Rozłożenie zasądzzonego przez Sąd świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61).

W toku przedmiotowego postępowania powód nie wyraził zgody na rozłożenie płatności na raty podnosząc, że jeszcze przed skierowaniem niniejszej sprawy na drogę sądową przychylił się do wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, jednakże pozwany do powyższego nie zastosował się i nie dokonał żadnej płatności.

W ocenie Sądu w przedmiotowym postępowaniu nie zachodzi ten szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na uwzględnienie wniosku pozwanego K. S. i rozłożenie należności na raty. Bowiem należy wskazać, że za zastosowaniem powołanego wyżej przepisu nie przemawiała sama ta okoliczność, że sytuacja finansowa pozwanego jest trudna, przez co nie jest on w stanie uiścić ewentualnie zasądzonej należności jednorazowo w całości. Zauważyć również trzeba, że należności wynikające z faktur winna być płatna w okresach do 31.08.2017r., (niezapłacona faktura nr (...)), w okresie od 01.09.2017r., do 30.11.2017r., (faktura nr (...)) a także od 01.12.2017r., do 28.02.2018r., (faktura nr (...)). Zatem mimo upływu terminu płatności, zgody na rozłożenie zobowiązania na raty jeszcze przed zainicjowaniem postępowania oraz wezwania pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z nieuregulowanych faktur- należność ta nie została przez K. S. spłacona w całości. Co więcej nie nastąpiło chociaż jego częściowe zaspokojenie w okresie od wniesienia przedmiotowego pozwu dnia 28 czerwca 2018 roku do dnia wydania wyroku dnia 16 maja 2019 roku.

Dodatkowo należy wskazać, że jakiegokolwiek negatywne skutki wynikające z oczekiwania strony powodowej na zapłatę przez okres kilkunastu miesięcy nie mogą w żaden sposób obciążać powoda. Zważywszy, że strona powodowa jest stowarzyszeniem którego celem jest ochrona i zbiorowe zarządzanie prawami producentów, fonogramów i wideogramów, reprezentowanie i wspieranie interesów i praw producentów, fonogramów i wideogramów oraz prowadzenie działalności promocyjnej, edukacyjnej i kulturalnej w dziedzinie fonografii. Stąd też nie sposób uznać, że w przedmiotowym przypadku z pierwszeństwem należy traktować interes pozwanego.

Zdaniem Sądu pozwany obecnie nie ma środków finansowych i nie jest w stanie płacić jakichkolwiek raty. Nadto Sąd nie dostrzegł szans, aby w przyszłości sytuacja finansowa pozwanego ulegnie zmianie na lepsze. Zważywszy, że jak pozwany sam wskazał posiada również wymagalne zobowiązania wobec innych wierzycieli. Co więcej jak wskazał świadek- N. S. działalność pozwanego nie przynosi dochodów pozwalających na uregulowanie kwoty w całości, również dochody pozwanego pozwalają na zaspokojenie jedynie podstawowych bieżących potrzeb rodziny, pozwany również zalega z płatnościami zaległości rzędu kilkudziesięciu tysięcy złotych w organach ZUS i US. Na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Pile Wydział V Gospodarczy z dnia 22 lutego 2019 roku przeciwko pozwanemu toczy się postępowanie egzekucyjne z powództwa (...) Spółdzielni (...) w P. na kwotę ponad 46.000,00 zł, co więcej jak już wcześniej zostało wspomniane w sprawie z powództwa ww. wierzyciela wyrokiem zaocznym orzeczono przeciwko pozwanemu nakaz opróżnienia, puszczenia i wydania lokalu użytkowego położonego w P. przy ul. (...), w którym K. S. prowadzi działalność gospodarczą.

Strona powodowa domagała się odsetek od dochodzonych pozwem poszczególnych kwot. Stosownie do art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast w myśl § 2 zdanie pierwsze tego artykułu, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Opóźnienie w zapłacie (czyli spełnieniu świadczenia pieniężnego) ma miejsce wówczas, gdy dłużnik nie dokonuje jej w terminie. Stosownie do art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Na mocy zawartej między stronami umowy powód wystawił pozwanemu faktury Vat za poszczególne okresy korzystania z usług określając termin płatności poszczególnej z faktur tj.: w przypadku faktury nr (...) termin płatności na dzień 04.12.2017r., nr (...) termin płatności 21.12.2017r., nr (...) termin płatności 21.03.2018r. Zatem wyżej wymienione terminy płatności należności stanowią terminy wymagalności dochodzonych nimi roszczeń. Stąd też od dnia następnego po dniu wymagalności powód miał prawo naliczać odsetki za opóźnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Zgodnie z art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.263,00 zł tytułem kosztów procesów. Na wyżej wymienioną kwotę składa się opłata od pozwu w wysokości 463,00 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 1.800,00 zł (§

2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSO Jolanta Czajka-Bałon